ΕΤΟΣ Α'. ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΤΗΝ 11 ΙΟΥΛΙΟΥ 1875. ΑΡΙΘ. 5.

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐτησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.
Ἑξαμηνιαία » » » 6.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν δέκα στίχων δραχμὰς 3.
Διατριβαὶ καὶ δικαστικαὶ καταχωρίσεις κατ' ἀποκοπήν.

«Πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἁπάντων τιμιώτερόν ἐστιν ἡ πατρὶς καὶ σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον.» (Πλάτων.).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Η ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

(συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε προηγ. φύλλον.)

Καιρὸς εἶναι πλέον νὰ καταπέσῃ ἡ αὐλαία καὶ λάβῃ τέλος ἡ παράστασις, ἥτις ἂν οὕτως ἢ ἄλλως ἐζωγραφήθη, οἱ ἀναγνόντες, οἱονεὶ θεαταὶ εἶναι ἁρμόδιοι νὰ κρίνωσιν. Οὐδ' ἤθελον ἐπιτρέπει ἡμῖν οἱ τῆς καλαισθησίας κανόνες νὰ ἐξακολουθήσωμεν ζωηρότερον χρωματίζοντες τὴν τῶν πολιτικῶν τῆς Ἑρμουπόλεως πραγμάτων σκηνογραφίαν, ἂν δὲν συνέτρεχεν ἡμᾶς τῶν τε γραφομένων καὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἡ σύμπτωσις. Ἄλλως ἀρκούντως λυπηρὸν ἀλλ' ἀναγκαῖον ἦτο διορθώσεως χάριν, νὰ ἐκτεθῇ, ὅτι ἡ Ἑρμούπολις τοιαύτας χορηγεῖ οἰκτρὰς εἰς τὸ τῶν ἐθνικῶν ἰδεῶν θέατρον χορηγίας, καὶ συντελεῖ ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην Ἑλληνικὴν πόλιν πρὸς ἀσχημίαν τῆς πολιτικῆς τοῦ ἔθνους σκηνῆς.

Ἤδη δὲ, τοῦ θεάτρου ἀπερχόμενοι, δὲν ὀφείλομεν ἆρά γε νὰ ἐξετάσωμεν ὅπως ἐπὶ παντὸς δράματος, ἐπὶ σκηνῆς διδαχθέντος, ὁ θεατὴς ἀπερχόμενος ἐξετάζει, ποία τις ἡ ἐκ τῆς θεωρίας ὠφέλεια; Ἢ μήπως ὁ εἰς τὸ θέατρον παριστάμενος τοῦτο μόνον ἔχει σκοπὸν νὰ τέρψῃ δηλαδὴ καὶ διασκεδάσῃ ἁπλῶς τὰς αἰσθήσεις τοῦ σώματος χωρὶς νὰ μεταδώσῃ εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τὴν ὠφέλειαν τὴν ἐκ τοῦ διδακτικοῦ τοῦ δράματος μέρους προερχομένην;

Συντρέχει δὲ πρὸς τοῦτο ἡμᾶς καὶ ὁ παρὼν, ὡς εἴρηται, καιρὸς, καθ' ὅσον ἐπέστη καὶ πάλιν ἡ τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος ὥρα, καὶ τὸ ἔθνος μετέωρον ἐξαίρεται καὶ ἡ ὕσπληγξ ἤδη καταπίπτει, οἱ δ' ἀθληταὶ πάρεισιν ἀπειλημμένοι, καὶ ἡ βουλευτικὴ ἄρχεται σταδιοδρομία. Γινώσκομεν δὲ ὅτι βάσκανος δαίμων μοιραία δύναμις ἐπιβουλεύεται τὰ ἐπὶ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῶν ἄλλων τοῦ πολιτισμοῦ ἀγαθῶν δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑποβάλλει αὐτὴν ὡς ὁ Εὐρυσθεὺς τὸν Ἡρακλέα εἰς ἀλλεπαλλήλους δοκιμασίας. Τὸ δ' ἔθνος ἐν ὑπομονῇ ἀναδέχεται τοὺς ἄθλους, ἕως ἂν λάμψῃ ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ ἀπέναντι τοῦ Κόσμου καὶ ἀξιωθῇ τοῦ τῆς εὐνομίας καὶ τῆς εὐδαιμονίας βραβείου. Ἰδοὺ ἀντὶ Ἑλλανοδικῶν ἡ Εὐρώπη σύμπασα ὁ πολιτευόμενος κόσμος σύμπας παρίσταται θεωρὸς ἕτοιμος ἢ νὰ χλευάσῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀποφανθῇ κατ' αὐτῆς μὴ ἀνταποκριθείσης εἰς τὰς προσδοκίας του ἢ νὰ μαλαχθῇ τὴν γνώμην καὶ τὴν κατ' αὐτῆς μετριάσῃ δυσμένειαν. Ἰδοὺ πανταχόθεν ἐκ μέρους τῶν τῆς Ἑλλάδος ἐχθρῶν ἀπαίσιοι διαδίδονται καὶ ἐκμεταλλεύονται φῆμαι, αἵτινες ἐσχάτως ὑψωθεῖσαι ὑπεράνω τῶν τῆς ἀληθείας στρωμάτων ἐφαίνοντο ἀπειλοῦσαι θύελλαν κατὰ τῆς ὑπολήψεως τοῦ ἔθνους, μόλις δ' εὐτυχῶς πρὸ μικροῦ ἤρξαντο ἀραιούμενοι.

Οὕτω λοιπὸν ἐχόντων τῶν τῆς Πατρίδος πραγμάτων φροντίσωμεν καὶ ἡμεῖς, Ἑρμουπολῖται, νὰ παρουσιασθῶμεν εἰς τοὺς πανελληνίους τῶν ἐκλογῶν ἀγῶνας ἑλληνικώτεροι ἢ ἄλλοτε καὶ ἑλληνοπρεπέστεροι. Ἂς μνησθῶμεν τῶν πρώτων οἰκητόρων τοῦ τόπου καὶ πατέρων μας καὶ ἐμφορηθῶμεν ἐγχωρίου καὶ τοπικῆς φιλοτιμίας, ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν καλὸν δυνατὸν γενέσθαι ἐν τῷ τόπῳ, οὕτω, ἑαυτὸν περιφρονοῦντα καὶ περιφρονουμένῳ.

Ἐὰν, ὦ Ἑρμουπολῖται, θέλομεν ὅπως ὁ κόσμος σεβασθῇ ἡμᾶς, ὀφείλομεν ἡμεῖς πρῶτοι ἡμᾶς αὐτοὺς νὰ σεβασθῶμεν. Διότι ἐὰν ἡ ἰδιοτέλεια ἐπικρατῇ παρ' ἡμῖν τῶν κοινῶν τῆς Πατρίδος συμφερόντων, καὶ τῶν Ἑρμουπολιτῶν οἱ λογάδες ἀρνῶνται νὰ ὑπηρετήσωσιν τὴν πολιτείαν, προφασιζόμενοι, τοῦτο μὲν, ὅτι τὰ γενικὰ πράγματα τοσούτῳ κακῶς ἔχουσι παρ' ἡμῖν ὥστε εἰς οὐδὲν οὗτοι νὰ ὠφελήσωσι δύνανται, τοῦτο δὲ, ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ θυσιάζωσι τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἡσυχίαν των εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐθνικῆς δυστυχίας· ἐὰν ἀνεχόμεθα νὰ παρουσιάζωνται οὐ μόνον ἐντόπιοι ἀπαίδευτοι, ἀσήμαντοι καὶ ἀνίκανοι, ἀλλὰ καὶ ξένοι πολιτικοὶ ἀγῦρται καὶ τυχοδιῶκται οἵτινες μετὰ πολλῆς τῆς θρασύτητος καυχῶνται ὅτι ἡ πόλις στερουμένη ἀνδρῶν ἱκανῶν καὶ πολιτικῶν, ἀνάγκην ἔχει ἀναπόφευκτον εἰς ἀκήτων καὶ κυρίων ὡς αὐτούς; καὶ οἵτινες ὑπὸ σπείρας θεσιθηρῶν πειναλέων περιστοιχούμενοι τολμῶσιν ἀστείως δι' αὐτῶν νὰ ἐκφοβίζωσι τὸν τόπον καὶ δι' ἐφημερίδων ὑπό τινων ῥυπαρῶν Λαζαρόνων συνταττομένων καὶ ἐκδιδομένων, ἐξυβρίζουσι καὶ συκοφαντοῦσι τοὺς πολίτας, ἐὰν λέγωμεν ἐξακολουθῇ ἡ κατάστασις αὕτη, καὶ ὁ τόπος, ὁ τέως κοιμώμενος καὶ ἡσυχάζων δὲν ἐγερθῇ καὶ δείξῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἐγχώριον ἀλκήν του, τότε ἡ Ἑρμούπολις θέλει εἶσθαι ἀξία τῆς τύχης της καὶ θέλει τοῦ λοιποῦ νομίζεσθαι δικαίως Ἐλευθέρα Κέρκυρα καὶ Ἀβδηριτικὴ Κοινωνία.

Ο «ΑΙΩΝ» καὶ ἡ «ΣΤΟΑ».

(Συνέχ. καὶ τέλος· ἴδε προηγ. φύλλον.)

Καὶ ἐν τούτοις ἐν τῇ πηγῇ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἐν αὐταῖς ταῖς Ἀθήναις, μόλις ὁ Λυσίας, ὁ Ἰσοκράτης καὶ οἱ λοιποὶ πολιτειολόγοι καὶ φιλόσοφοι τοῦ αἰῶνος ἐκείνου ἔκθαμβοι μὲν πρὸ τῶν τροπαίων τῆς Σαλαμῖνος καὶ τῶν τοῦ Παρθενῶνος μεγαλείων ἐκπεπληγμένοι δὲ ἐκ τῶν βροντῶν καὶ τῶν ἀστραπῶν τοῦ Ὀλυμπίου Περικλέους, ἤρξαντο νὰ θεωρῶσι καὶ κηρύττωσι τὴν δημοκρατίαν ὡς τῶν πολιτευμάτων τὸ ἄριστον καὶ νὰ καλῶσιν αὐτὴν ὡς τοιαύτην ἀντωνυμικῶς Πολιτείαν· ἐν αὐταῖς, λέγομεν, ταῖς Ἀθήναις, εὐθὺς ἡ διαφθορὰ καὶ τὰ τοῦ λαοῦ πάθη προσωποποιηθέντα ἐν τῷ Κλέωνι καὶ τῷ Ἀλκιβιάδῃ ἐδίδαξαν διὰ τῆς ἐν Ἀμφιπόλει καὶ Σικελίᾳ πανωλεθρίας ὅτι συζητήσιμον ἦτο ἂν καὶ αὐτοὶ οἱ τετρακόσιοι δὲν ἦσαν προτιμότεροι τῶν πεντακισχιλίων δημοτῶν, ὑπὸ δημαγωγῶν καταδημαγωγουμένων, προκειμένου περὶ σκέψεως καὶ μελέτης τῶν συμφερόντων τῇ πόλει.

Διὰ δὴ ταῦτα βλέπομεν οἰκτρῶς καταῤῥιπτομένην τὴν δημοκρατίαν καὶ παραδιδομένην σιδηροδέσμιον εἰ τοὺς τριάκοντα, βλέπομεν τοὺς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης λογίους καθίστανεὶ δημοσιογράφους τὸν Ξενοφῶντα καὶ

λοιποὺς λακωνίζοντας, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς Σπάρτης θαυμάζοντας καὶ περὶ βασιλείας συγγράφοντας, καὶ τὸν λακωνισμὸν ὡς νεωτερισμὸν καὶ εἰς αὐτὰς εἰσαγόμενον τὰς Ἀθήνας, καὶ αὐτοὺς δὲ συγχρόνως καὶ κατόπιν τοὺς μεγίστους φωστῆρας Πλάτωνα καὶ Ἀριστοτέλην ὑπὲρ τῆς βασιλείας ἀποφαινομένους.

Ἀλλὰ δὲν εἶχον ἄρα γε δίκαιον οἱ μέγιστοι ἐκεῖνοι Ἑλληνολόγοι καὶ Ἑλληνογράφοι, ἀφοῦ μετὰ δυσχίλια ἔτη ἱστορικοὶ διάσημοι, οἷος σὺν τοῖς ἄλλοις ὁ Δρόϋζεν εἰς τὰ περὶ Ἀλεξάνδρου, ἐφ' ὧν ἀξίως εἰργάσθη καὶ ὁ ἡμέτερος Φρεαρίτης, δὲν κατακρίνουσι καὶ αὐτὸν τὸν Δημοσθένην ὡς μὴ κατανοήσαντα τὸ ἀληθὲς συμφέρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐγκείμενον ἐν τῇ διὰ τῆς μοναρχίας ἑνότητι, καὶ πολεμήσαντα μὲν πρὸς τὸν ἐργάτην αὐτῆς Φίλιππον, πολεμήσαντα δὲ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν Ἀλέξανδρον, οἵτινες ὄργανα τῆς θείας Προνοίας, δὲν ἠδύναντο νὰ κατασταθῶσι χρήσιμοι τῷ Κόσμῳ καὶ νὰ προλεάνωσι τὴν ὁδὸν τοῦ χριστιανικοῦ Ἑλληνισμοῦ, εἰμὴ διὰ τῆς ἡνωμένης καὶ βασιλευομένης Ἑλλάδος. ; Ἢ μήπως ὁ δημοκρατικὸς Ἑλληνισμὸς ὑπὸ τὸν Κίμωνα καὶ τὸν Περικλέα διώξας τὸν βαρβαρισμὸν μέχρι τῆς Κύπρου καὶ τῶν Χελιδονίων, εἶναι μεγαλουργότερος τοῦ βασιλευομένου Ἑλληνισμοῦ, ὅστις ὑπὸ μὲν τὸν Ἀγησίλαον διήλασε μέχρις Εὐφράτου, ὑπὸ δὲ τὸν Μακεδονικὸν ἥρωα μέχρις Ἰνδοῦ καὶ Ἀράξου τὸν Ἑλληνικὸν διέδωκε πολιτισμόν ;

Ὄχι, τῆς Μοναρχίας δὲν εἴμεθα φίλοι, καὶ τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν εἴπερ τινὲς καὶ ἄλλοι, οὐ μόνον τιμῶμεν καὶ γεραίρομεν, ἀλλὰ καὶ ἐπιθυμοῦμεν αὐτὴν ὅσον οἷόν τε εὐρυτέραν καὶ ἀδέσμευτον, προσόντα, ἅτινα ἐν δημοκρατίᾳ μᾶλλον δύναταί τις νὰ ἔχῃ. Ἀλλ' ὅμως ὡς ἐκ τῆς Ἱστορίας τῆς Πατρίδος ἡμῶν ἰδίως ἐξάγεται ἡ δημοκρατία εἰς παρανομίαν ἐξολισθαίνουσα καὶ ὀχλοκρατία καθισταμένη δύναται ὡς πολυκέφαλος τυραννία ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τοσαῦτα εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἀδικίας θύματα νὰ παραδώσῃ ὅσα ἐν μακρῷ χρόνῳ δὲν εἶναι δυνατὸν οἱ φοβερώτεροι τῶν τυράννων νὰ σφαγιάσωσι.

Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων μελετῶν ἐπὶ τῆς πατρίου ἡμῶν ἱστορίας, πειθόμεθα, ὅσον ἐπιτρέπει ὁ χρόνος τε καὶ ὁ χῶρος, ἀπεδείχθη, ὅτι ἂν καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐγεννήθη καὶ ηὔξησε τὸ τῆς Δημοκρατίας πολίτευμα καὶ λαμπηδόνας δόξης διέχυσεν ἐν διαστήματι δύο περίπου αἰώνων, ἐν τούτοις διὰ τὸ φίλαρχον καὶ φιλόπρωτον τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος, εἰς τοὺς προπάτορας ἡμῶν καὶ ἀδοξασίας καὶ καταστροφῆς πολλάκις ἐγένετο ὄργανον. Ἡ δὲ βασιλεία ὑπ' ἀγαθοὺς καὶ χρηστοὺς ἡγεμόνας τὰς ἑλληνικὰς συγκεντρώσασα δυνάμεις, ὑπῆρξεν ὁ λαμπρὸς ἥλιος, ὅστις ἐπὶ τοῦ ἅρματος αὐτοῦ τὸν τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμὸν ἀνυψώσας ἀστέρα, ἐφώτισε δι' αὐτοῦ τὸν ἀρχαῖον κόσμον καὶ κατώρθωσε νὰ μεταβάλῃ τὰς Σκυθικὰς καὶ Ἰνδικὰς χώρας εἰς ἑλληνιζούσας ἐπικρατείας, ἀναγινωσκούσας τὸν Πλάτωνα καὶ ἐνθουσιώσας ἐπὶ τοῖς ποιήμασι τοῦ Ὁμήρου. Καὶ οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ὁδὸν ἐπρολέανεν, ὡς εἴπομεν, τοῦ Εὐαγγελίου καὶ διὰ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης συνετέλεσεν εἰς τὴν δι' αὐτοῦ σωτηρίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς καθολικῆς Ἱστορίας ἐξάγεται ὅτι ὁ ἀπολυτισμὸς μετὰ τῆς ὀχλοκρατίας ἐπὶ δυσχίλια περίπου ἔτη ἀδιαλείπτως συνεκρούσθη, ἀπὸ τοῦ δήμου δηλονότι τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν τριάκοντα τυράννων, ἢ τοῦ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν τούτων αὐτοκρατόρων, μέχρι τῶν Ἀγγλικῶν κοινοτήτων καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἀκτήμονος, ἕως οὗ ἀνέλαμψε τέλος ἐκ τῆς τῶν ἄκρων συγκρούσεως τὸ ἀνέσπερον φῶς τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ ἢ μικτοῦ συστήματος, τοῦ ἱκανοποιοῦντος καὶ τὰ ἔθνη καὶ τοὺς μονάρχας.

Ἤδη δὲ μετὰ ἑπτακοσίων ἐτῶν βάσανον πολιτικὴν, πρακτικὴν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς διοικήσεως τῶν κραταιοτέρων καὶ εὐδαιμονεστέρων ἐθνῶν, εἶναι πλέον ζήτημα περὶ τοῦ ποῖον τῶν πολιτευμάτων εἶναι τὸ προσφυέστερον πρὸς τὴν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους διοίκησιν ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον;

Καὶ ἡ ἀναγεννηθεῖσα δ' Ἑλλὰς ἐν τῷ πεντηκονταέτει πολιτικῷ αὐτῆς βίῳ δὲν παρέχει αὐτὴ δι' ἑαυτὴν ἰσχυροτάτην ἀπόδειξιν; Ἢ μήπως δὲν ἀρκεῖ ἡ πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς φιλοπρωτείας καὶ φιλαρχίας δύο ἀρίστων ἡγεμόνων κατάπτωσις, μεθ' ὧν τὴν δευτέραν ἰδόντες τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν καὶ τὸ αἷμα ἡμῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν Ἀθηνῶν χεόμενον ἐν ἐμφυλίῳ πολέμῳ, δὲν ἀνεβοήσαμεν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Εὐρώπην καὶ ξύλινον Βασιλέα ἐξαιτούμενοι ;

Ἢ μήπως καὶ μόνον τὸ τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας δικαίωμα νομισθὲν μεγίστη μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν ἱκανοποίησις τοῦ λαοῦ, δὲν ἐγένετο πλείστων κακῶν αἴτιον τῷ ἔθνει, καὶ δὲν καταδικάζεται παρὰ πάντων ἐξαιτουμένων καὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ ; Ἡ δὲ τῆς Γερουσίας κατάργησις καὶ τῶν λοιπῶν ἐλευθεριῶν αἱ ἀκόλαστοι καταχρήσεις εἰς ἄμεσον ἐνεργοῦσαι ἐπαφὴν τὸν Βασιλέα μετὰ τοῦ λαοῦ δὲν ὁμολογοῦνται ὡς σπουδαῖα αἴτια τῆς παρ' ἡμῖν πολιτικῆς ἀνωμαλίας, τῶν συχνῶν τῆς Βουλῆς διαλύσεων καὶ ἄλλων ἐπιπροσθούντων ἐν τῇ ἐθνικῇ μηχανῇ φοβερῶν καὶ ἐπικινδύνων προσκομμάτων ;

Ἐν τούτοις καὶ ἡμεῖς οἱ γράφοντες ὧδε ὡς ἄτομα, ἂν μὴ συντασσόμεθα ὑπὲρ τῆς «Στοᾶς» τὴν συνταγματικὴν ἀποδεχομένης βασιλείαν καὶ μὴ διεκηρύττομεν κατὰ τοῦ «Αἰῶνος» ὅτι ἡ δημοκρατία δὲν εἶναι τὸ προσφυέστερον διὰ τὴν Ἑλλάδα πολίτευμα, οἱ Ἑρμουπολῖται τοσοῦτον εἶναι φιλοβασιλεῖς ὥστε πρό τινων μηνῶν, μόλις λαβόντες ὑπόνοιαν ὅτι ἀντίδρασίς τις κατὰ τῆς Βασιλείας ἐπέκειτο, τῶν πολιτικῶν ἕνεκεν παθῶν, καὶ πάραυτα σύσσωμος κατεξανέστη καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς Συνταγματικῆς Βασιλείας ἀγάπην αὐτῆς διὰ τῆς ὑπογραφῆς ὀκτακοσίων ἀρίστων πολιτῶν τρανώτατα ἐδήλωσε.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Λέγεται μετὰ θετικότητος πλέον ὅτι κατηρτίσθη συνδυασμὸς μεταξὺ τῶν κ. Χρηστίδου, Μπούμπουλη, Σούτσου καὶ Δούμα, ὡς λέγεται ἀφ' ἑτέρου ὅτι καὶ ἕτερος ὁσονούπω καταρτίζεται συνδυασμὸς ἐκ τῶν κ. Βαφιαδάκη, Σεβαστοπούλου, Πολυδώρη καὶ Παρασκευᾶ ἢ Κατσάκου.

Ὁ «Ἥλιος» εἰς οὐδὲν ἀνήκων πολιτικὸν κόμμα ὑποστηρίζει κατ' ἐκλογὴν ἐκεῖνα τὰ πρόσωπα ἅτινα σχετικῶς μᾶλλον ἀνήκουσιν εἰς τὸν τόπον καὶ μείζονας παρέχουσιν ἐγγυήσεις. Ἀποκρούει δὲ καθ' ὁλοκληρίαν ὁ «Ἥλιος» τὴν ἀρχὴν τῶν συνδυασμῶν ὡς ἐπιβλαβῆ καὶ ἄδικον εἰς τὴν πολιτείαν καὶ ὡς ἓν τῶν αἰτίων τῆς πολιτικῆς ἐν Ἑλλάδι διαφθορᾶς, τῆς ἀλλαγῆς τοῦ πολιτικοῦ φρονήματος τῶν ἐκλογέων, καὶ τῆς νοθείας τοῦ τῆς ψηφοφορίας ἀποτελέσματος. Ἰδίως ὁ «Ἥλιος» ἀποκρούει τοὺς συνδυασμοὺς ὅσοι ἐκ κομμάτων ἀντιθέτων τὰ φρονήματα καὶ τὰς λεγομένας πολιτικὰς ἀρχὰς, παρουσιάζεται ψευδῶς ὡς συμπαγὴς πολιτικὴ φατρία δίδουσα καὶ λαμβάνουσα ὑλικὰς δυνάμεις πρὸς ἀποπλάνησιν καὶ ἐξώνησιν τῆς τῶν ψηφοφόρων συνειδήσεως ἐπ' ἀμοιβαίᾳ πολιτικῇ ὠφελείᾳ.

Ὁ «Ἥλιος» παραινεῖ τοὺς συνεπαρχιώτας αὐτοῦ νὰ ἔχωσιν ἐν ὄψει τὸν Θεὸν καὶ τὴν συνείδησιν αὐτῶν, οἵτινες γινώσκουσι ποῦ ἐν τῷ κρυπτῷ διευθύνει ἡ χεὶρ των τὴν ἱερὰν ψῆφόν των διὰ τὴν μεγίστην μυσταγωγίαν τῆς Πατρίδος, νὰ ἔχωσιν ἐν ὄψει ὅτι ἡ Πατρὶς διατρέχει τὸν μέγιστον πλέον τῆς δυσφημίας κίνδυνον ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ κόσμου καὶ οὕτω νὰ ῥίψωσι λευκὴν μὲν ψῆφον ἐκείνοις τῶν ὑποψηφίων, οὓς θεωροῦσι ἐγχωριοτέρους, ἱκανωτέρους καὶ χρηστοτέρους· νὰ καταψηφίσωσι δὲ ἐκείνους, οἵτινες εἶναι μᾶλλον ξένοι ὡς ἰδιῶται δὲ καὶ ὡς ἀντιπρόσωποι δὲν ἐδείχθησαν χρηστοὶ καὶ ἔντιμοι ἄνθρωποι, οὐδ' ἐξετίμησαν τὴν καλὴν καὶ ἐργατικὴν καὶ φιλήσυχον τάξιν, ἀλλὰ συγκατελέγησαν μετὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἀταξίας καὶ τῆς ἀργίας πρὸς ἐκφόβισιν τῶν πολιτῶν καὶ διατάραξιν τῆς φιλησύχου καὶ εἰρηνικῆς Ἑρμουπόλεως, καὶ ἐπετέθησαν θηριωδῶς κατὰ τοῦ τόπου διὰ λιβελλογραφικῶν ἐφημερίδων καὶ ἄλλων μέσων, ἅτινα πολιτικὴ ἐμπαθὴς καὶ ἀρχομανία ἀγρία ὑπηγόρευσαν αὐτοῖς. Διότι πρώτιστον καθῆκον τοῦ πολίτου καὶ μάλιστα τοῦ ἀντιποιουμένου τὸ μέγιστον ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀξίωμα τῆς ἀντιπροσωπείας εἶναι νὰ προστατεύῃ τὴν τιμὴν, τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν συμπολιτῶν του, καὶ οὐχὶ νὰ συγκεντρῇ περὶ ἑαυτὸν ὀρδὰς θεσιθηρῶν καὶ ἀέργων πρὸς τὴν τῶν ἐπιστημόνων, ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων ἐκφόβησιν.

— Οἱ ἀρχαῖοι Βανδάλοι ἐκυρίευον τὰς πόλεις διὰ τῆς δυσωδίας νεκρῶν οὓς ἔθετον ἔξωθεν τῶν πολιορκουμένων πόλεων· οἱ δὲ Κινέζοι ὀχυροῦνται ὄπισθεν κάδων πεπληρωμένων ἀκαθαρσίας, ἀποκρούοντες οὕτω τοὺς ἐπερχομένους ἐχθροὺς διὰ τῆς δυσωδίας. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀργυράκης ὄπισθεν τοῦ Μπεζαντὲ καὶ τῶν ἄλλων μαστιγίων κεκρυμμένος καὶ κολυμβῶν εἰς κάδους δυσωδιῶν βωμολοχιῶν τε καὶ ὕβρεων, δὲν ὁμοιάζει τοὺς Κινέζους κατά τε τὸ θάρρος καὶ τὴν παρρησίαν ; Εἰς ἓν τοῦτο διαφέρει τῶν Κινέζων ὁ Ἀργυράκης ὅτι, ἐξελθὼν ἐκ τῶν εἰρημένων ὀχυρωμάτων περιεβλήθη τοῦ Καραβατσέλου τὸν βαθὺν πώγωνα καὶ τὴν γενειάδα καὶ παρ' ὀλίγον νὰ ἐκλάβωμεν αὐτὸν ὡς ἕνα τῶν δέκα λεπρῶν, οἵτινες ἦλθον νὰ διομολογήσωσι τὴν πρὸς τὸν Ἰησοῦν πίστιν των. Μήπως ὁ Ἀργυράκης νομίζει ὅτι διὰ τοιούτων διαμαρτυρήσεων θέλει κατορθώσει ν' ἀποκρούσῃ τὴν ἰδέαν ὅτι αὐτὸς μεθ' ἑνὸς τῶν περὶ αὐτὸν βλακιδῶν ἦσαν συντάκται τῶν «Νέων» καὶ οὕτω νὰ ἐμποδίσῃ ἡμᾶς τοῦ νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ τοῦ 1873 παραρτήματα τῆς ἐφημερίδος ταύτης δι' ὧν ἐξυβρίζοντο, ἰδιοτελείας ἕνεκεν, ὡς προδόται τῆς Πατρίδος καὶ κακοῦργοι οἱ ὑποψήφιοι ἐκεῖνοι οὓς νῦν εὐτελῶς κολακεύει τῆς αὐτῆς ἕνεκεν ἰδιοτελείας ;

— Τὴν παρελθοῦσαν πέμπτην ἤρξατο ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα κακουργιοδικῶν ἡ δίκη τῶν κατηγορουμένων ἐπὶ τῇ ἐν Καΐρῳ διαπραχθείσῃ κλοπῇ τῶν ἀδαμάντων ἀξίας 600,000 φρ. ἥτις ἐπερατώθη τὸ Σάββατον περὶ τὴν 9ην ὥραν π. μ. Οἱ κατηγορούμενοι ἦσαν ἑπτά, κατάγόμενοι ἐκ Πελοποννήσου καὶ Σπετσῶν. Ὁ ἀντεισαγγελεὺς τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν κ. Παπαρράγκος ἀνέπτυξε καὶ ὑπεστήριξε τὴν κατηγορίαν. Δὶ ὑπονόμου εἰσῆλθον εἰς τὸ ἀδαμαντοπωλεῖον οἱ κλέπται. Ἡ ἐργασία αὕτη τοὺς ἀπησχόλησε μακρὸν καιρὸν καὶ συνεπήγαγε δαπάνην χιλίων λιρῶν. Ἀπέναντι τοῦ ἀδαμαντοπωλείου ἦτο οἰνοπωλεῖον, ἐξοῦ ἤρξατο ἡ ὑπόνομος. Τὸ χῶμα ἐξαγόμενον ἐν τῷ οἰνοπωλείῳ ἐτίθετο ἐν βαρελίοις καὶ ἐφορτώνετο ὡς οἶνος. Τινὲς τῶν κλεπτῶν τούτων ἔφυγον, οἱ δὲ κατηγορούμενοι μείναντες ἐν Καΐρῳ καὶ ἀκολούθως ἐνεχειριάζοντες ἢ πωλοῦντες ἀδάμαντας ἀνεκαλύφθησαν καὶ συνελήφθησαν. Ἡ δίκη αὕτη ἔλαβε πέρας, καταδικασθέντων τῶν κατηγορουμένων ἑνὸς μὲν εἰς 8 ἐτῶν φυλάκισιν, τῶν δὲ λοιπῶν εἰς 6 ἐτῶν καὶ εἰς 4 1]2 ἐτῶν.

— Τὸ παρελθὸν σάββατον ἐδικάσθησαν ἐν τῷ ἐνταῦθα κακουργιοδικείῳ οἱ ἐπὶ ἀναιρέσει κατηγορούμενοι Σ. Τζουτζούρης, Π. Τζουτζούρης, Ι. Ῥόζης, Δ. Τζώκρης, Ν. Μπρατζιώτης, Κ. Κούβελος καὶ Δούνιας. Οἱ μὲν πρῶτοι τέσσαρες κατεδικάσθησαν εἰς διετῆ φυλάκισιν, οἱ δὲ τρεῖς τελευταῖοι ἠθωώθησαν.

— Οἱ ὑποψήφιοι τῆς ἐπαρχίας Τήνου Ἰωάννης Ζαλώνης, Κάρολος Νάζος καὶ Ψάθης, περιελθόντες τὰ χωρία Τήνου ἔτυχον ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς. Εὐχόμεθα τοῖς γείτοσιν ἡμῶν Τηνίοις ἵνα ἡ ἐπιτυχία στέψῃ τοὺς πόθους των.

— Διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν μας ὁ κ. Μήνως Σαπουντζάκης εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐντεῦθεν εἰς Πύργον τῆς Ἠλείας μετατεθέντος ἀντεισαγγελέως κ. Παλαμᾶ. Ὁ κ. Παλαμᾶς ἀναχωρήσας ἐκ Σύρου ἐγκατέλειπε ἀγαθὰς ἀναμνήσεις διὰ τὴν μετὰ ζήλου ἅμα δὲ καὶ ἀμεροληψίας ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός του. Ἐπὶ τοῦ προσώπου δὲ τοῦ κ. Σαπουντζάκη δικαιοῦνται νὰ ἐπαναπαύωνται οἱ συμπολῖταί μας οἵτινες ἐκ τῆς μακρᾶς ἄλλοτε ἐνταῦθα ὑπηρεσίας του ἀρκούντως ἐξετίμησαν τὴν δικαστικὴν διαγωγήν του.

— Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Πρωτοδίκαις Εἰσαγγελεὺς κ. Μ. Κυργούσιος.

— Μετὰ συγκινήσεως ἐθεῶντο πάντες τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν καθ' ἣν ἐτελοῦντο αἱ ἐξετάσεις τριῶν συνάμα δημοτικῶν σχολείων, τὸν ἀξιότιμον Νομάρχην κ. Παπαηλιόπουλον, νὰ περιέρχηται τὰ σχολεῖα καὶ νὰ παραμένῃ εἰς αὐτὰ ἐπὶ πολλὴν ὥραν ὅπως ἀντιληφθῇ ὁ ἴδιος περὶ τῆς πνευματικῆς αὐτῶν ἐσοδείας. Ὅσοι μάλιστα ἔτυχον νὰ παρευρεθῶσι ἐντὸς τῶν σχολείων κατὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ γενομένας ἐπισκέψεις, ἐθαύμασαν αὐτὸν διὰ τὴν ἐμβρίθειαν τῶν παρατηρήσεων, ἃς ἀπηύθυνε πρὸς τὰς διδασκάλους καὶ τοὺς διδασκάλους περὶ τοῦ τρόπου τῆς διδασκαλίας των καὶ διὰ τὴν γλυκεῖαν γλῶσσαν ἣν ὡμίλει πρὸς τοὺς μικροὺς ἀθλητὰς τῶν διανοητικῶν ἀγώνων, εἴτε ὅπως βραβεύσῃ τὴν ἐπίδοσιν αὐτῶν εἴτε ὅπως ὑπεκκαύσῃ τὴν φιλοτιμίαν αὐτῶν διὰ τὸ μέλλον. Εὐχόμεθα ἵνα τὸ παράδειγμα τοῦ κ. Παπαηλιοπούλου μιμηθῶσι πάντες οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, ὅσοι ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των, ὑποχρεοῦνται μὲν νὰ μεριμνῶσι περὶ τῆς κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως, δύνανται δὲ διὰ τῆς μετὰ ζήλου ἐπὶ ταύτης ἐποπτείας των μέγιστα ἀγαθὰ νὰ προσπορίσωσι τῇ πατρίδι.

— Παρακαλεῖται ὁ κύριος Ἀστυνόμος νὰ ἐξετάσῃ τὸν ἀστυνομικὸν κλητῆρα Γ. Πάσαρην ὡς καὶ τὸν καφφεπώλην Μαθιὸν διὰ ποίαν αἰτίαν καὶ παρὰ τίνος ἔλαβεν ἀστυνομικός τις κλητὴρ δύο κεφάλια τυροῦ;

***

— Ὁ ὑπὸ τοῦ Ἀντιναυάρχου Βαρώνου Ronciére de Noury διοικούμενος γαλλικὸς στόλος, συγκείμενος ἐκ τῶν θωρηκτῶν Μαγέντας, Ἰωάννας δ' Ἄρκ, Θέτιδος, Ἁρμίδος, Ἅλμας, Λευκῆς καὶ δύο φρεγατῶν, κατέπλευσε τὴν π. παρασκευὴν εἰς τὸν λιμένα μας προερχόμενος ἐκ Σμύρνης. Ὁ στόλος ἐσκόπει νὰ παραμείνῃ ἐνταῦθα ἐπὶ πέντε ἡμέρας· πλὴν ἅμα τῇ ἀφίξει του διετάχθη τηλεγραφικῶς ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ Ναυαρχείου ν' ἀποπλεύσῃ ἀμέσως διὰ Τουλὼν, καὶ περὶ τὴν δείλην τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἤρατο πρῶραν κατευθυνόμενος ἐκεῖ.

— Διὰ τοῦ τελευταίου γαλλικοῦ τῆς Μασσαλίας ἔφθασε, γράφει ἡ «Ἐφημερὶς», ἡ πρώτη δόσις τῶν πενταδράχμων ταλλήρων ἀξίας 500,000 δραχμῶν.

— Ὁ ἀξιωματικὸς κ. Μήλας, καθὰ γράφει τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα», ἀνεκάλυψεν εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Παλαμηδίου ὀπὴν μετ' ἐπιμονῆς καὶ ἐπιτηδειότητος θαυμασίας τεχνουργηθεῖσαν ὑπὸ τῶν φυλακισμένων. Ὀλίγων ἡμερῶν ἐργασία ἀπητεῖτο ἀκόμη καὶ πολλοὶ κατάδικοι θὰ ἐδραπέτευον ἀνυπόπτως. Ἐν τούτοις πολλοὶ ἐκάκισαν τὸν κ. Γρίβαν, διότι προήγαγε τοιοῦτον ἀξιωματικόν.

— Εἰς τὸν νομόν μας μέχρι τοῦδε ἐγένοντο οἱ ἑξῆς συνδυασμοί·

Τ ή ν ο υ. — Ι. Ζαλώνης. Α. Ψάθης, καὶ Κ. Νάζος· καὶ ἀντίθετος, Ἰάκωβ. Παξιμάδης, Δ. Δρόσος καὶ Γ. Μαυρομαρᾶς.

Ν ά ξ ο υ. — Ἐλευθ. Μυκώνιος, Μ. Δαμηράλης καὶ Α. Δαμίας· καὶ ἀντίθετος, Ἐμμ. Ναυπλιώτης, Κ. Ν. Κωνσταντινίδης καὶ Μ. Κρίσπης.

Κ έ α ς. — Ποθητὸς Ῥεβελάκης καὶ Ι. Χωροπισκοπίδης· ἀντίθετος· Α. Ἱερομνήμων καὶ Ι. Μαζαράκης.

Ἄ ν δ ρ ο υ. — Ν. Α. Μαυροκορδάτος, Ι. Κυριακὸς καὶ Β. Καρυστινάκης· ἀντίθετος συνδυασμὸς δὲν ἐγένετο.

Θ ή ρ α ς. — Ν. Νομικὸς, Γ. Βαλλιάνος καὶ Ἀριστομ. Βαλέττας· ἀντίθετος Α. Λαγκαδᾶς, Σ. Μαλασπίνας καὶ Σ. Δεῖμέζης. Ἀνεξάρτητος.

— Πρώτην ἤδη φορὰν μεταξὺ τῶν κομμάτων, γράφει ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἡ σύνταξις τοῦ «Ἐθνοφύλακος», ἐτέθη ἀρχή τις. Τίς ἄρά γε εἶναι ἡ ἄγνωστος αὕτη ἀρχή, ἣν ὁ ἑλληνικὸς κόσμος ἀγνοεῖ; Μὴ καὶ αὕτη περιέχεται μεταξὺ τῶν ἀπορρήτων ὅρων τοῦ πρωτοκόλλου τῆς κοινοβουλευτικῆς συμμαχίας, ὧν δὲν ἐπετράπη ἡ ἀποκάλυψις εἰς τὸν ἐλεύθερον ἑλληνικὸν λαόν, ἀλλὰ μόνον εἰς τοὺς μεμυημένους τὰ πολιτικὰ μυστήρια τῶν κοινοβουλευτικῶν χρησμοδοτῶν; Ἂν ἐννοῇ ὡς ἀρχὴν τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν στηλιτῶν, ἤτοι τῶν ὀπαδῶν τοῦ Βούλγαρη, τὴν τοιαύτην ἀρχὴν ἐτήρησαν πάντοτε μετ' εὐλαβείας πάντα τὰ κόμματα, τὰ ὑπηρετοῦντα τὸν φατριασμὸν καὶ τὸ πολιτικὸν συμφέρον. Ἡ ἀρχὴ λοιπὸν αὕτη τοῦ κομματικοῦ συμφέροντος δὲν εἶναι νέα ἀλλὰ παλαιὰ ὅσον τὰ ἐν Ἑλλάδι κόμματα.

— Ὁ καθ. τοῦ πανεπιστ. κ. Ν. Νικολαΐδης ἀνεχώρησε διὰ τοῦ γαλλικοῦ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος εἰς Παρισίους, προτιθέμενος νὰ προμελετήσῃ ἐν ἡσυχίᾳ πολλὰ προβλήματα τῶν γεωγραφικῶν καὶ τῶν φυσιομαθηματικῶν ἐπιστημῶν, ὅπως μετάσχῃ παρασκευασμένος τοῦ περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου συνερχομένου ἐν Παρισίοις διεθνοῦς ἐπιστημονικοῦ συνεδρίου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ναυάρχου Ἀαρονσιὲ Λενουρῆ.

(Καιροί.)

— Κατὰ τὴν «Αὐγὴν», οἱ κ. κ. Θ. Ὀρφανίδης καὶ Χελδράϊχ ἀποστέλλονται ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου εἰς Βολονίαν, ἔνθα συνέδριον συνέρχεται βοτανικῶν τὸ ἔτος τοῦτο.

— Παρασκευάζεται κατὰ τὴν «Παλιγγενεσίαν» ἡ σύστασις ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, μεγάλης, ἧς τὰ κεφάλαια προσδιορίζονται εἰς 30 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ὧν τὸ ἥμισυ προκαταβληθήσεται. Θὰ ναυπηγηθῶσιν εἴκοσι τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ἀτμοκινήτων, ὧν τὰ μὲν θέλουσι περιπλέει ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Ἑλλάδος ἅπαξ καὶ δὶς τῆς ἑβδομάδος, τὰ δὲ εἰς τὰ παράλια τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας, τῆς Αἰγύπτου καὶ ἀλλαχοῦ. Πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης ἔρχεται ἡ κυβέρνησις ἀρωγὸς καὶ ἀντιλήπτωρ, παρέχουσα τῇ Ἑταιρίᾳ ὅλους τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ καὶ τὰ πληρώματα, διοργανίζουσα αὐτούς. Ὑπόσχεται δὲ καὶ ἐγγυᾶται τοῖς μετόχοις τῆς Ἑταιρίας 7 ο]ο τόκον καὶ ἄλλας εὐκολίας ἐπικερδεῖς, ἤτοι τὸν ἐν Πόρῳ ναύσταθμον, ἀτέλειαν καὶ ἄλλα τοιαῦτα πρὸς ὄφελος τῆς Ἑταιρίας. Τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν προστίθεται ὅλον εἰς τὴν Ἑταιρίαν, ἵνα ὑπηρετῇ, χωρὶς, ἐννοεῖται, νὰ ἐγκαταλίπῃ τὰς ἐξασκήσεις του καὶ πᾶν ὅ,τι περὶ τελειοποιήσεων αὐτοῦ συντελεῖ. Τὴν σύστασιν τῆς τοιαύτης Ἑταιρίας προθύμως, προστίθησιν ἡ συνάδελφος, ἀπεδέχθησαν πολλοὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κεφαλαιοῦχοι, ὑποσχεθέντες νὰ συμμετάσχωσι γενναίως τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ ἐπικερδοῦς τούτου ἔργου.

— Ὁ κ. Ἰωάννης Σερπιέρης ἐπώλησε τὸ ἐν Λαυρίῳ ἰδιαίτερον αὐτοῦ μεταλλεῖον ἐν Παρισίοις ἀντὶ 2. 000,000 δραχμῶν.

(Ἐθνικὸν Πνεῦμα.)

— Ὡς προσωρινὸν μέρισμα τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης ἀπονέμεται κατὰ τὸ σύνηθες, δραχ. 5.25 ἐφ' ἑκάστης μετοχῆς πληρωτέαι ἀπὸ τῆς 14 τρέχοντος. οὐδεμία διανομὴ ποσοστῶν γίνεται κατὰ τὴν πρώτην ταύτην ἑξαμηνίαν.

— Εἰς τὸ χωρίον Λοῦζι τῆς Κορινθίας γυνή τις ἔτεκε τέρας νεκρὸν, ἔχον πόδας ὑπὲρ τὸ δέον μεγάλους, χεῖρας λεπτὰς καὶ συνεσταλμένας, τὴν κεφαλὴν συμπεπιεσμένην ἐντὸς τῶν ὠμοπλατῶν, οὕτως ὥστε ἐκ τοῦ ὄπισθεν μέρους δὲν ἔβλεπέ τις ἢ σῶμα ἄνευ κεφαλῆς· στόμα ἔφερε μεγάλον, οὐχὶ δὲ καὶ ῥίνα καὶ μέτωπον, ὀφθαλμοὺς δὲ καὶ ὦτα μυός. Ἐκ τοῦ ὄπισθεν μέρους ἐκρέμαντο δύο τεμάχια κρέατος ἔχοντα τὸ σχῆμα καὶ τὸ χρῶμα τοῦ ὕπατος. Περισσοτέρας παρατηρήσεις ἠδύνατό τις ἐπ' αὐτοῦ νὰ κάμῃ, ὡς γράφουσιν ἡμῖν, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν προλήψεων οἱ χωρικοὶ θεωρήσαντες τοῦτο κακὸν οἰωνὸν, ἔσπευσαν νὰ τὸ ἀφανίσωσι.

(Στοά.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἀπό τινος συμβαίνει πόλεμος ἐκ τῶν περιεργοτέρων εἰς Τεργέστην κατὰ τῶν μεταυχενίων κορύμβων (σινιόν). Πᾶσα γυνὴ ῥιψοκινδυνεύει νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν φέρουσα μεταυχένιον (σινιόν) ἀμέσως προκαταλαμβάνεται ὑπὸ τῶν φωνῶν *κάτω τὰ μεταυχένια κάτω τὰ στυπία* καὶ καθυβρίζεται καὶ περιφρονεῖται.

Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς σταυροφορίας ἤρξατο τῇ 17 ἰουνίου καὶ ἐξηκολούθησε τὰς ἑπομένας ἡμέρας παρὰ τὰς προσπαθείας τῶν ἀστυνομικῶν πρακτόρων καὶ τὰς γενομένας συλλήψεις.

Κατὰ τὸν «Νέον Ἐλεύθερον Τύπον», ὁ πόλεμος οὗτος προεκλήθη ἐκ φήμης καθ' ἣν δύο νεάνιδες ἀποβιώσασαι ἐκ τύφου ἔλαβον τὴν ἀσθένειαν ἐκ τῶν βαρέων μεταυχενίων, ἅπερ ἔφερον κατὰ τὰς μεγάλας θερμότητας τῆς παρούσης ἐποχῆς· ἡ φήμη αὕτη ἦτο φυσικῶς ἄλογος, ἀλλ' ἡ φαντασία τοῦ λαοῦ ἀμέσως προκαταληφθεῖσα ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐν λόγῳ σταυροφορίαν.

Κατά τινα γερμανικὴν ἐφημερίδα, ὁ κατὰ τῶν μεταυχενίων πόλεμος ἐξηκολούθει ἀκόμη ἐν Τεργέστῃ μέχρι τῆς 21 ἰουνίου.

— Ἡ ἐν Πέστῃ Θύελλα.—Τρομερὰ θύελλα ἐπισκήψασα εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἰδίως ἐν Βούδῃ πρὸς τὴν ἑτέραν ὄχθην τοῦ Δουνάβεως ἐπήνεγκε καταστροφὰς σπαραξικαρδίους. Ἡ πόλις αὕτη περιστοιχίζεται πανταχόθεν ὑπὸ τῶν ὑψηλῶν λόφων, ἐξ ὧν τὰ ὕδατα κατέρρεον ὡς χείμαρροι πρὸς τὰς κατοικίας, ἅτινα ἐπὶ τέλους συνεσωρεύθησαν εἰς τινα διώρυγα διερχομένην διὰ τῆς πόλεως· λίθοι, δένδρα καὶ δοκοί, ἅπερ παρέσυρον οἱ χείμαρροι οὗτοι, ἐνέφραξαν τὴν διώρυγα, τὰ δὲ ὕδατα ὑπερεκχειλίσαντα κατέκλυσαν μετ' ὀλίγον τὰς πέριξ οἰκίας. Ἐκ τοῦ περιστατικοῦ τούτου, προσῆλθον αἱ μᾶλλον ἀξιοθρήνητοι σκηναί. Τριάκοντα μικραὶ κατοικίαι ἐργατῶν κατέρρευσαν πολλοὶ ἐτάφησαν ὑπ' αὐτάς, πλεῖστοι δὲ ἐν τοῖς ὁδοῖς ἐπνίγησαν. Ἀνευρέθησαν ἤδη ἑκατὸν δώδεκα πτώματα. Πλείονες τῶν πεντακοσίων εἰσὶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον τετραυματισμένοι.

Ἡ καταιγὶς ἀνήρπαζε λίθους 5 χιλιογράμμων, ἀνέτρεπε στερεοὺς τοίχους καὶ ὁλοκλήρους στέγας ἀφήρπαζεν. Ἡ πίπτουσα χάλαζα ἦτο παχυτέρα ὠοῦ περιστερᾶς.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Περσίας εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον ἔγεινε διαδήλωσις ἐκ μέρους τοῦ περσικοῦ στρατοῦ. Ὑπὲρ τὰς 3,000 ἀνδρῶν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Κω-Κουλῆ ἐξέδραμον εἰς τὴν πεδιάδα, κραυγάζοντες «Ζήτω ὁ Μωάμεθ», Ζήτω ὁ Ἀλῆς». Τὸ ἐπαναστατικὸν τοῦτο κίνημα τείνει εἰς τὴν ἐκθρόνησιν τοῦ Σάχου, οἱ δὲ ἀντάρται ὁσημέραι αὐξάνονται.

(Ἡμερήσια Νέα τοῦ Χρόνου.)

— Σινικὸν πλοῖον καταπλεῦσαν εἰς Μασσαλίαν ἐξέπληξε τὸν κόσμον διὰ τὸ μῆκος αὐτοῦ, ὅπερ εἶναι 130 μέτρων. Δυσκόλως διακρίνει τις ἐκ τῆς πρώρας τὸν ἐπὶ τῆς πρύμνης ἱστάμενον. Τὸ πλοῖον τοῦτο ὀνομαζόμενον «Πεϊ-χὸ», ἔχει ναύτας καὶ ἀξιωματικοὺς Κινέζους, ἐκτὸς τοῦ πλοιάρχου ὄντος Γάλλου, καὶ εἶναι εἰδικῶς προωρισμένον νὰ ταξειδεύῃ μεταξὺ Κίνας καὶ Μασσαλίας ἔνθα φορτώνει διάφορα ἐμπορεύματα, οἷον ἐδώδιμα, οἴνους, σαπώνια, ἔλαια, σίδηρον, ἔπιπλα, σκευὰς ἁμαξῶν, ἱματισμοὺς κτλ. Ὄπισθεν αὐτοῦ χρυσοῖς γράμμασι φέρεται κεχαραγμένον τὸ ὄνομα Μασσαλία. Ἐνώπιον τοῦ κολοσσοῦ τούτου τὰ λοιπὰ ἐν τῷ λιμένι τῆς Μασσαλίας ναυλοχοῦντα πλοῖα φαίνονται πλοιάρια, καὶ ὅμως τὰ πλοῖα ταῦτα εἶναι ἐκ τῶν μεγίστων ἐμπορικῶν ἅτινα ταξειδεύουσιν εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ εἰς τὰς ἀσιατικὰς θαλάσσας. Τὸ «Πεϊ Χὸ» ἀναχωρῆσαν τῇ 20 ἰουνίου ἐκ Μασσαλίας ἐν τῷ μακρῷ αὐτοῦ πλῷ θέλει προσεγγίσει εἰς Νεάπολιν, Πόρτο Σάϊδ, Σουέζ, Ἄδεν, Ἀκρογαλλίαν, Πονδιχερὴ, Μαδρὰς, Καλκοῦταν Σιγγαπόρην, Μανίλλην, Βαταβίαν, Σαϊγὸν, Χὸγκ Κόγκ, Σιαγγάην καὶ Ὑοκοχάμαν. Ὥστε ἐξυπηρετεῖ ἐν τῷ πλῷ αὐτοῦ τὰς Ἰνδίας, κυρίως Ἰνδίαν καὶ Ἰνδοστάνην, τὴν Κοχιγκίαν, τὴν Κίναν καὶ τὴν Ἰαπωνίαν.

— Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις φαίνεται ὅτι θὰ προηγηθῇ ἡμῶν εἰς τὴν ψήφισιν νόμου περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων.

Διὰ βεζιρικῆς ἐγκυκλίου παρηγγέλθησαν ἐσχάτως οἱ νομάρχαι ὅπως εἰς τὰς θέσεις καϊμακαμῶν καὶ μουδίρων διορίζωσι τοῦ λοιποῦ μόνον ἐκ τῶν ὑπαλλήλων οἵτινες φέρουσι ἐνδεικτικὸν ἀποφοιτήσεως ἐκ τῆς πολιτικῆς Σχολῆς τῆς πρωτευούσης.

— Τηλεγράφημα ἐξ Ἐλασόνος (Ἐλμπασὰν) ἀναγγέλλει ὅτι ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ἔπεσε τῇ 10 τρέχοντος χάλαζα ζυγίζουσα περὶ τὰ ἑκατὸν πεντήκοντα δράμια, διαρκέσασα ἡμίσειαν ὥραν· πολλὰ τεμένη καὶ μιναρέδες κατέπεσαν, χιλιάδες δὲ ἐλαιοδένδρων κατεστράφησαν· Βλαβέντων δὲ καὶ τῶν τηλεγραφικῶν συρμάτων εἰς πολλὰ μέρη, ἡ τελεγραφικὴ ὑπηρεσία διεκόπη· αἱ εἰς ἀνθρώπους γενόμεναι καταστροφαὶ εἶναι εἰσέτι ἄγνωστοι. (Ἰωνία Σμύρνης)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Μαδρίτη, 2]14 Ἰουλίου. — Αἱ νίκαι τοῦ κυβερνητικοῦ στρατοῦ ἐπιβεβαιοῦνται. Αἱ τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ αἱ ληφθεῖσαι σήμερον λέγουσιν ὅτι οἱ καρλισταὶ εἰσὶν ἀποτεθαρρυμένοι προφανῶς καὶ καταδιώκονται κατὰ πόδας ὑπὸ τῶν βασιλικῶν στρατευμάτων.

Βιέννη, 3]15 Ἰουλίου. — Ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκῖσκος ἔσχε μακρὰν συνέντευξιν εἰς Ἰψ μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου.

Λονδῖνον 4]16 Ἰουλίου. — Λυπηραὶ εἰδήσεις ἀφικνοῦνται ἐξ ὅλων τῶν δυτικῶν μερῶν τῆς Ἀγγλίας. Πλημμύραι καταστρεπτικαὶ ἐπροξένησαν ζημίας σημαντικάς, ἃς ἔτι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκτιμήσωσιν.

Ἰψ, 4]16 Ἰουλίου. — Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἀνεχώρησε σήμερον ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν. Ἀφίκετο δὲ ὁ Σουλτάνος τῆς Ζανζιβάρης.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ.

Τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἀπεβίωσεν μετὰ μακρὰν ἀσθένειαν ἡ πλήρης ἀρετῶν καὶ χαρίτων θυγάτηρ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Α. Τσιβουράκη *Μαριάνθη*. Πάντες οἱ γνωρίζοντες τὴν μακαρίτιδα συνεκινήθησαν ἐπὶ τῷ ἀώρῳ αὐτῆς θανάτῳ. Συμμεριζόμενοι ἡμεῖς τὸ δίκαιον πένθος τοῦ πατρὸς καὶ τῶν συγγενῶν της δεόμεθα ὅπως ὁ Κύριος ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἐν κόλποις Ἀβραάμ.

— Ἐπίσης χθὲς ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη προσηκόντως ὁ ἀρχαῖος πλοίαρχος καὶ τέκνον τῆς ἡρωϊκῆς Ὕδρας Λεωνίδας Ζαλάμπας· ἀφήσας λύπην ἀπαρηγόρητον εἰς τὸν ἀδελφόν του καὶ τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς καὶ φίλους του. Συλλυπούμενοι καὶ ἡμεῖς διὰ τὸν θάνατον τοῦ μακαρίτου εὐξώμεθα τῷ Θεῷ ὅπως ἀναπαύσῃ αὐτὸν ἐν σκηναῖς δικαίων.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ θηριοτροφείου τῆς Πετρουπόλεως λέγει, τὸ Φίγαρο, μαθὼν ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς καθαριότητος τῶν κλωβῶν τῶν θηρίων ὑπηρέτης ἀπεβίωσε, προσεκάλεσε ῥωμαλαῖον τινα χωρικὸν γεννηθέντα παρὰ τὰ σύνορα καὶ μόλις γινώσκοντα τὴν ῥωσσικὴν εἰς ὃν ἀνέθεσε τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, προσθέτων ὅτι καθ' ἑκάστην ἡμέραν περὶ τὴν 8ην πρωϊνὴν ὥραν θέλει καθαρίζει τοὺς κλωβοὺς ἀρχίζων ἀπὸ τὸν τῆς λεαίνης κλωβόν.

Ὁ νέος χωρικὸς ἀκούσας τὰς δοθείσας ὁδηγίας ἀπεσύρθη χαιρετήσας ὑποκλινέστατα.

Τὴν ἐπαύριον κατὰ τὴν ὡρισμένην ὥραν, ὁ διευθυντὴς ἐλθὼν, ὅπως ἰδίοις ὄμμασιν ἴδῃ τὴν γεννησομένην ἐργασίαν, ἔστη ἐνώπιον τοῦ κλωβοῦ τῆς λεαίνης, τοῦ ἀγριωτέρου τῶν θηρίων, ἀναμένων τὸν ὑπάλληλόν του· οὐδεὶς φαίνεται. Ἐνῷ δὲ παρεσκευάζετο ν' ἀναχωρήσῃ, παράδοξόν τι θέαμα προσηλοῖ αὐτὸν εἰς τὴν θέσιν του.

Διὰ τῆς θύρας τοῦ βάθους τοῦ κλωβοῦ, ἥτις δὲν ἀνοίγει ἢ διὰ τροχαλιᾶς ἔξωθεν ὑπαρχούσης καὶ κινουμένης, ὅπως διέλθῃ ἡ λέαινα καὶ μεταβῇ εἰς ἕτερον κλωβὸν, διῆλθεν ἄνθρωπός τις.

Οὗτος εἶναι ὁ νέος ὑπάλληλος, ὅστις κρατῶν ἀγγεῖον πλῆρες θερμοῦ ὕδατος διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς καὶ διὰ τῆς ἑτέρας σπόγγον, προχωρεῖ πρὸς τὸ τρομερὸν θηρίον, ὅπερ βρυχώμενον ἀποσύρεται εἰς τὴν γωνίαν τοῦ κλωβοῦ του, ὅπως ἐκεῖθεν ἐφορμήσῃ κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὅστις εἶχε νομίσει ὅτι ἐπρόκειτο νὰ καθαρίσῃ αὐτὴν ταύαην τὴν λέαιναν.

Ὁ διευθυντὴς ἐπὶ τῷ θεάματι τούτῳ ὠχριάσας ἐκ φρίκης δὲν ἐτόλμησεν οὔτε νὰ κινηθῇ, οὔτε νὰ ἐξαγάγῃ κραυγήν· ἡ λύσις δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπέλθῃ· βραγχώδης φωνὴ ἀντήχησεν ἐν τῷ κλωβῷ· ἡ λέαινα ὕψωσε τοὺς δύο ἐμπροσθίους πόδας της, ἐξ ὧν ἐξῆλθον οἱ χαλύβδινοι γαμψώνυχές της, τὸ πρόσωπόν της ἐρρυτιδώθη ἀπὸ τῶν συστολῶν τοῦ ῥύγχους της. Ὁ ἄνθρωπος οὐδὲ κἂν προσέχων εἰς ταῦτα, ἀφήσας ἡσύχως τὸ ἀγγεῖον του κατὰ γῆς βυθίζει ἐντὸς αὐτοῦ τὸν σπόγγον του, καὶ καταλαβὼν τὴν λέαιναν ἐκ τοῦ ὠτὸς καθαρίζει τὸ ῥύγχος της, ὡσεὶ ἔπραττε τὸ αὐτὸ ἐπὶ ἵππου. Τὸ ζῶον ἔκπληκτον ἀπομακρύνεται τινασσόμενον, ὁ δὲ ὑπάλληλος ἐπαναλαμβάνει δίς, τρὶς, τετράκις τὸ ἔργον του καὶ καθαρίζει τὴν λέαιναν, ὡς καθαρίζει τις κυνάριον. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐργασίας ταύτης ἐξέρχεται ἡσύχως ἐκ τοῦ κλωβοῦ, τὸν ὁποῖον κλείει καὶ μεταβαίνει νὰ πράξῃ τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰ ἄλλα θηρία, δαμασθέντα διὰ τοιαύτης θρασύτητος. Ὁ γενναῖος οὗτος ἀνὴρ ἀποκτήσας τὴν ἕξιν, ἐξηκολούθησεν ἐπὶ ἑξαετίαν τὸ ἔργον τοῦτο χωρὶς νὰ ὑποστῇ τὴν ἐλαχίστην ἀμυχήν.

ΤΥΠΟΙΣ «ΠΡΟΟΔΟΥ.»